

EMPERYALİZME, FAŞİZME ve HER TÜR DEN GERİCİLİĞE KARŞI

MÜCADELE

Sayı: 246 • 15 Aralık 2014

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Yayın Organı • İnternet: www.atik-online.net

GÖÇMENLERE YÖNELİK AYRIMCILIĞA VE HUKUKSUZLUĞA HAYIR!

“Uluslararası Göçmenler Günü”nü kutladığımız bu günde, göçmenler en ağır bir şekilde ırkçı ve ayrımcılığa uğramaktalar. Göçmen karşıtlığı üzerinde ırkçılık hortlatılıh bir devlet politikası haline getirilerek kurumsallaştırılmıştır. “Dünya Göçmenler Günü”nü kutlarken, gelecekte ırkçı ve ayrımcı politikaların boşa çıkarılması için yaşadığımız ülkelerde işçi ve emekçiler ile birlikte bu saldırılara karşı ortak hareket ederek dayanışmayı daha fazla güçlendirerek cevap olalım.

MARAŞ, 19 ARALIK, ROBOSKİ KATLIAMLARINI UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ!

ATİF AMAZON İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA EYLEMİ GERÇEKLEŞTİRDİ!

ATİF Duisburg, Rheinberg'de bulunan Amazon işçilerinin greviyle dayanışmak için şirketin önünde eylem düzenledi. Çalışanların vardiya başlangıcı ve bitişi olan öğle saatlerinde Ver.di sendikasının kapı önünde düzenlediği eylemle bütünlüklü olarak dayanışma eylemi düzenlendi.

Avusturya'da Önemli Tartışmalar Ve Yeni Bir Soluk

KOMintern
Kommunistische Gewerkschaftsinitiative - International

Viyana ve Aşağı Avusturya (Niederösterreich) işçi odaları oturumlarında beklendiği gibi temel tartışma konusu Avusturya'daki ücret vergisi reformu oldu. KOMintern sendikal inisiyatifi Viyana ve Aşağı Avusturya işçi odaları oturumunda konuya ilişkin bir önerge sunmuştur. Mevcut KOMintern önergesi özellikle ÖGB/AK (Avusturya Sendikalar Birliği/İşçi Odaları) ücret vergisi modeline temelden eleştiri getirirken, aynı zamanda ÖGB/AK modelinin sınıf işbirlikçi yönelimini teşhir etmekle birlikte, ücret vergisinin indirilmesi noktasında KOMintern olarak oluşturduğumuz modelin sunumu yapıldı ve önergesi sunuldu.

Ben diye yaşarsak, ben diye kalırız, ama biz dersek yaşam daha büyük bir değer kazanır!

Mannheim Kültür ve Gençlik Derneği çevresinde yer alan genç arkadaşların girişimi ve üyelerin desteğiyle 29 Kasım'dan başlayarak, Kobane ile dayanışma kampanyası yürütüldü. Bu kampanya çerçevesinde 22 tonluk bir Tır eşya toplandı ve bu toplanan bu eşyalar kısa süre içinde Suruç'a götürülüp teslim edilecektir.

Bu kampanyada emeği ve desteği olan gençlerle bir röportaj yaparak, onların amaçlarını sizlerle paylaşmak istedik.

Bu kampanyada yer alman ve 3 haftadır her günü burada geçirmenin nedenini öğrenebilir miyiz?

Aylin (18 öğrenci): Medyada gördüğüm resimler ve olaylar beni etkiledi. Bu aylarda evlerimizde sıcak odalarda otururken gördüğüm tablo beni etkiledi ve bundan dolayı böyle bir kampanyada yer alma ihtiyacı duydum. Kobane ve Rojava direnişinde o insanların vermiş olduğu mücadele, alan koruma vatan savunması da beni derinden etkiledi. Bundan dolayı o direnişçilere büyük bir saygı duyuyorum ve mücadelelerinde başarılar diliyorum.

Bölgemizde yeni bir arkadaş olarak 3 haftadır bu kampanyada yer almış bulunmaktasın, yürütülen bu kampanya hakkında ne düşünüyorsun?

Mihriban (19 öğrenci): Onca savaşlarda ölen insanlar var ve biz

gençler bu kampanyada yer almamız diğer gençleri etkiledi. Bizi tanıyanlar bu konuda bize güven duydukları için bizi baya desteklediler. Biz yaptıklarımızla gurur duyuyoruz. İnsanların gereksiz yere ölmeleri ve ailelerin dağılması beni bayağı üzüyor, bu amaçtan dolayı bu kampanyada yer almaktan mutluluk duyuyorum.

Sen YDG

temsilcisi olarak bu kampanyada aktif yer aldın. Bu kampanya sürecini nasıl değerlendiriyorsun?

YDG Mannheim Temsilcisi: Öncelikle bende tüm emeği geçen arkadaşlara, dostlara teşekkür etmek istiyorum. 3 haftalık kampanya sürecinde yorulmadan azimle çalıştılar. Ve tabii duyarlılık gösterip eşya ve maddi yardımda bulunan

tüm dostlara da yardımlarından dolayı teşekkür etmek istiyorum.

Bildiğiniz gibi ATİK daha önce maddi bağış

kampanyası başlatıp Kobane mağdurlarına bir heyet aracılığı ile ulaştırmıştı. Bizler Mannheimli YDG'liler olarak derneğimizde kahvaltı düzenledik ve ardından kahve, pasta satıp, buradan gelen geliri kampanyaya aktardık. Ve gene bu kampanyada da gençlik olarak görevimizi yerine getirme çabasında bulunduk. Önümüzdeki süreçte de azimli ve kararlı bir şekilde faaliyetlerimizi, eylemlerimizi sürdürmeye devam edeceğiz.

Son olarak Kolektif bir ruh ile DAİŞ barbarlarına karşı yılmadan

savaşan TKP/ML TIKKO, YPG/YPJ ve MLKP savaşçılara verdikleri onurlu mücadeleyi bir genç olarak selamlamak istiyorum. BIJI BERX-WEDANA KOBANE!

Genç arkadaşlarımızı bu kampanya sürecinde yalnız bırakmayan dernek üyeleri ve dostlarımızın görüşlerini de kısaca aldık!

Gülşen: Bu bir vicdan meselesidir. Bizim burada rahat oturma imkânımız varken, insanların çektiği eziyetten dolayı ben insanlık görevimi yerine getiriyorum.

Hürriyet: Neydi sebep, benim arkadaşlar Urfa'dan döndükten sonra anlattıkları, medyanın yansıttığından farklı olduğunu anladım ve bende vicdanen rahat olmadığım için buradayım.

Leyla: Rabia Mine diye bir yazarın "ölmeyebedeni seyirci kalanın ruhu ölür" sözü beni etkilemiştir. Orda insanlar evsiz, barksız, aç, susuzken ben burada rahat oturamam. Bundan dolayı elimden geldiği kadar destekçi olma arzusu duydum. Ben diye yaşarsak, ben diye kalırız, ama biz dersek yaşam daha büyük bir değer kazanır.

Şehriban: Bence biraz daha iyi organize olabilirdi, bu bizim ilk defa yaptığımız bir kolektif çalışma oldu, bundan dolayı da eksiklerimizin olması doğal. Bundan sonra daha iyi organizeli işler yapabiliriz diye düşünüyorum.

ATİFAMAZONİŞÇİLERİYLE DAYANIŞMAEYLEMİ GERÇEKLEŞTİRDİ!

Almanya'nın en büyük online alışveriş şirketi Amazon'da daha önce bir çok kez uygulanan grevlerin sonuç vermemesi üzerine, işçiler 15 Aralık'ta yine greve çıktı. İşverenlerin toplu iş sözleşmesine yanaşmaması nedeniyle, Ver.di sendikası Almanya'nın 6 şehrinde aynı anda grev ilan etti. Grevin siparişlerin en

yoğun olduğu Noel bayramı öncesine denk getirilmesi siparişlerin büyük ölçüde aksamasına neden oldu.

ATİF Duisburg, Rheinberg'de bulunan Amazon işçilerinin greviyle dayanışmak için şirketin önünde eylem düzenledi. Çalışanların vardiya başlangıcı ve bitişi olan öğle saatlerinde Ver.di sendikasının kapı

önünde düzenlediği eylemle bütünlüklü olarak dayanışma eylemi düzenlendi.

"Wir solidarisieren uns mit den streikenden bei Amazon" „Amazon işçilerinin grevi dayanışmayla kazanacaktır" pankartı arkasında, "yaşasın enternasyonal dayanışma" sloganıyla topluca alana giden ATİF'liler işçiler tarafından oldukça coşkuyla karşılandı.

Alanda bulunan işçilere yönelik genç bir YDG'li arkadaşın yaptığı Almanca konuşmada, "Amazon'da yaşanan sorunları tüm detaylarıyla bilmese de, burada sürdürdüğünüz haklı bir direniş var ve bu direnişle dayanışmak için yanınızdayız. Sizin direnişiniz halidir ve bu direnişi sürdüren siz işçi arkadaşları selamlıyoruz. Bu direnişte yanınızda olduğumuzu bilmenizi istiyoruz" belirlemede bulundu.

Direnişi ziyaret edenlerin arasında bulunan ATİF Genel başkanı Süleyman Gürcan işçilere yönelik yaptığı konuşmada „Direnen Amazon işçilerinin bu haklı mücadelelerinde yalnız olmadıklarını, grev süresince yanlarında olacaklarını, direnenlerin kazanacağını, direnmeyenlerin şimdiden kaybettiklerini" açıkladı. İşçiler ATİF'in dayanışmasını çok anlamlı bulduklarını belirttiler.

GÖÇMENLERE YÖNELİK AYRIMCILIĞA VE HUKUKSUZLUĞA HAYIR!

Birleşmiş Milletler 18 Aralık 1990 tarihinde gerçekleştirdiği kurultayda göçmen işçi ve ailelerinin haklarını korumaya aldığı uluslararası kamuoyuna ortak bir bildirge ile ilan etmiştir. Bu karar “**Uluslararası Göçmen İşçi ve Ailelerin Haklarını Koruma Bildirgesi**” olarak adlandırılarak resmileştirilmiştir. Bu kararın ilanında tam on yıl sonra 2000 yılında gerçekleştirilen bir oturumda Birleşmiş Milletler tarafından 18 Aralık “**Dünya Göçmenler Günü**” olarak ilan edilmiştir. Bildirgenin imzalandığı tarihten sonra birkaç yıl göçmen haklarında belli iyileşmeler devam ettirilse de, son on yıla baktığımızda göçmen hakları her geçen gün daha fazla ortadan kaldırılmıştır.

Bugün yürürlüğe konulan yeni yasalar ile birlikte göçmen işçi ve emekçilere yönelik uygulamalarda bu ırkçı ve ayrımcı yasalar başat rol oynamaktadır. Bu yasalara bağlı olarak göçmenlere yönelik haksızlık, hukuksuzluk ve adaletsizlikler ayyuka çıkmış durumda. Avrupa Birliği göçmen akımını önlemek için uygulamaya koyduğu güvenlik yasası ile bu baskıların başını çekmektedir. Birleşmiş Milletler, içinde zengin ve etkili konumda olan devletler, geri kalmış ülkelerden gelen göçmenlerin emeğini ve değerlerini sömürürken, onlar üzerindeki baskı-

rı çıkardıkları yeni yasalar ile artırmaya ve ayrımcılığa tabi tutmaya daha etkili bir şekilde devam ediyorlar.

2008’de başlayıp tüm dünyayı sarsarak derinleşen ekonomik ve mali krizin yaygınlığını devam ettirdiği günümüz koşullarında, bölgesel savaşların yaygınlaştığına tanık olmaktadır. Emperyalist pazar paylaşımının bir ürünü olarak yaygınlaşan bölgesel savaşlar ile göçmen akımı da yaygınlaşmaktadır. Göçmen emekçiler ve aileleri, yaşanan bu bunalımlarda en fazla etkilenen kesimi oluşturmaktadır. Krizin faturasını en ağır bir şekilde yaşayan göçmenler daha fazla sömürülürken; sermaye sahipleri, kriz süreçlerinde düşük ücretli göçmen emeğini hem bir rekabet gücü, hem de işçi sınıfını bölme ve parçalama aracı olarak kullanılmaktadırlar. Bütün bunlar uluslararası sermayenin aşırı meta üretimi ve aşırı sermaye birikimi krizlerine bağlı olarak yaşanmaktadır.

Uluslararası Göç Örgütü’nün aktarımlarına göre, günümüzde 7 milyarı geçen dünya nüfusu içinde her yedi insandan biri doğduğu ülkeden göç ederek başka bir ülkede yaşamını idame ettirmektedir. Dünya çapında göçmen sayısı 2013 verilerine göre 250 milyona yaklaşmış durumda. Son iki yıl içinde gerek Ortadoğu’da gerekse

Afrika kıtasında yaşanan emperyalist savaş ve dağlar neticesinde on milyona yakın insan yerinde yurdunda edilerek göç etmek zorunda bırakılmıştır. Göç etmek zorunda bırakılan bu insanlar en zor şartlar altında yaşama-ya çalışmaktadırlar. Emperyalizmin saldırganlığı sonucunda göçmenlerin, mültecilerin ve döküman-sız insanların sayısı çığ gibi çoğalırken; egemen güçlerin baskı, sömürü ve sosyal yıkım politikaları insanları yığınlar halinde göçe zorlamaya devam etmektedir.

Her geçen gün göçmenlere yönelik artan baskı yetmiyormuş gibi, son bir yıl içinde göç yolunda iken Akdeniz açıklarında batırılan tekneler sonucunda binlerce insan diri diri sularına gömülmüştür. Suriye’deki savaşta DAİŞ çetelerinin zulmünde kaçan çok sayıda göçmen Yunanistan’a, oradan da diğer Avrupa ülkelerine geçmek üzere çıktıkları bu yolda hayatlarını kaybetmeleri, bir kader değil emperyalist haksız savaş ve talan politikalarının bir sonucudur. Bunlar yetmiyormuş gibi Avrupa Birliği sınır güvenlik

kurumu Frontex, sınır güvenliği bahanesi ile militarist uygulamalarıyla insanlık suçu işlemeyi sürdürürken, uluslararası kamuoyu bunları seyretmekle yetiniyor.

“Uluslararası Göçmenler Günü”nü kutladığımız bu günde, göçmenler en ağır bir şekilde ırkçı ve ayrımcılığa uğramaktalar. Göçmen karşıtlığı üzerinde ırkçılık hortlatılı bir devlet politikası haline getirilerek kurumsallaştırılmıştır. “Dünya Göçmenler Günü”nü kutlarken, gelecekte ırkçı ve ayrımcı politikaların boşa çıkarılması için yaşadığımız ülkelerde işçi ve emekçiler ile birlikte bu saldırılara karşı ortak hareket ederek dayanışmayı daha fazla güçlendirerek cevap olalım.

Göçmenlere Yönelik ırkçı ve Ayrımcı Politikalara Hayır!

ATİF Almanya’da devlet tarafından geliştirilen kurumsal ırkçılığa ilişkin yazılı bir açıklama yaptı. Yapılan açıklamayı okuyucularımızla paylaşıyoruz

“İrkçı ve ayrımcı politikalar, ne yazık ki, Almanya’da artık günlük hayatın ve kamusal düzenin tehlikeli bir parçası oldu. Gün geçmiyor ki, yeni bir ırkçı açıklamayla veya fikrinsel kundakçılıkta diyebileceğimiz politik ağırlığı olan sorumsuz ifadelerle göçmenler hedef gösterilmesin. Böylece göçmenleri hedef menziline yerleştiren açıklamalar imhacı pratik saldırganlıklara da zemin hazırlamaktadır.

Artık göçmenleri hedef alan, onları dışlayan, yaşadıkları ülkeyi derhal terk etmelerini talep eden

kitlesel yürüyüşler ve mitingler alenen yapılmaktadır. Almanya’da devlet erkanı tarafından benzer içerikli açıklamalar sürekli yapılmakta, göçmenleri dışlayan, ötekileştiren yeni yasa tasarıları parlamentoya sunulurken, resmiyet kazandırılmak istenmektedir.

Başbakan Merkel ilk iktidara geldiğinde, “Almanlarda milliyetçi duygularda zayıflama var” diyerek bizzat bu gerici eğilimi geliştirme politikalarına kilitlendiğini her gün hissettirmektedir. Yine devamında, “Almanya’da her kes öncü kültüre uyum sağlamalıdır” gibi ayrımcı açıklaması ve sonrasındaki gelişmeler bugünün işaretlerini ta o zamandan veriyordu.

13-14 Aralık 2014 tarihinde yapılan CSU Kongresi’ne sunulmak üzere bir önerge hazırlandığı basına yansımış ve bu önergede “burada devamlı kalmak isteyenler, kamuda ve ailede Almanca konuşmalı” belirlemesi yer almaktadır. CSU’nun daha önceleri defalarca benzeri açıklama-

ları ve karar önerileri söz konusudur. Sadece bununla da kalmayan CSU aynı önergede “sosyal sistemi sömürenlerin göçüne hayır” belirlenmesi altında “kendi ayakları üzerinde duran, bu topluma hizmet verenler buraya hoş geldi, ama bizim hukuk sistemimize saygı göstermeyen ve bizim toplumumuzun hoşgörüsünü kendi çıkarları için kullanmak isteyenler ise buraya hoş gelmedi” şeklinde belirlemede bulunarak, Merkel’in kastettiği öncü kültürünü kabul etmeyenlere burada yaşam ve yerleşim hakkı tanınmaması gibi faşizan zihniyetli ırkçı bir yaklaşımın sergilemektedir.

Kısa süre önce iş işleri bakanı De Maziere’nin hazırlayıp sunduğu ve karar haline gelen, “Almanya’ya uyum sağlayan mültecilere oturum ve çalışma hakkı tanınması, uyum sağlamayanlarında 2 sene içerisinde sınır dışı edilmesi” kararı mevcut sistemin uyum adı altında göçmenleri potansiyel suçlu muamelesine tabi kılmak istediğinin bir göstergesidir.

Kurumsal ırkçılığın, sistematik ayrımcılığın ve süregelen ötekileştirmenin gün be gün geliştiği Almanya’da, ne yazık ki göçmenleri daha kötü günler beklemektedir. Möln’de, Solingen’de yakılarak öldürülen, NSU çetesi tarafından

sokak ortasında vurularak katledilen göçmenler yetmiyormuşçasına; kalanlar ise dilinden, kültüründen, inancından, ten renginden ötürü her gün sokak ortasında yaşam hakkının gaspına yönelik yeni saldırılara maruz kalmaktalar.

Demokratik ve ilerici kitle örgütleri, geçmişten günümüze kadar, tüm bu saldırganlıkların bir sistem politikası olduğunu ve arkasında çeşitli devlet güçlerinin olduğu sürekli belirtmekteydiler. Bugün yapılanlar bunu bir kez daha ispatlamaktadır.

Bizler yerli ve göçmen işçiler, emekçiler el ele vererek, bu ırkçı, ayrımcı, baskıcı, sömürücü sisteme ve onların politikalarına karşı ortak mücadeleyi geliştirerek ancak bu saldırıları alt edebiliriz. Bugün göçmenler teşhir edilerek, göçmenler üzerinden yeni gerici yasalar çıkarılarak, aslında inceltilmiş sömürü ve sosyal yıkım politikalarını ırkçı mekanizmalarla pekiştirmek ve klasik “böl-parçala-yönet” politikalarına “hizaya gelmeyi imha et” tarzında yöntemler eklemek istiyorlar.

Bundan dolayı, ortak sınıf düşmanlarına karşı ortak mücadeleyi geliştirmek için yerli ve göçmen emekçiler el ele vermeliyiz. Göçmenlere yönelik geliştirilen ırkçı, ayrımcı politikalara karşı hep birlikte ortak mücadeleyi geliştirelim.”

Avusturya'da Önemli Tartışmalar Ve Yeni Bir Soluk

Viyana ve Aşağı Avusturya (Niederösterreich) işçi odaları oturumlarında beklendiği gibi temel tartışma konusu Avusturya'daki ücret vergisi reformu oldu. KOMintern

fazla ücret talebiyle sokaklara çıkıyorlar, ama sonuç olarak toplu sözleşme görüşmelerinde kendilerinden ve taleplerinden yana ne kadar az sonuçların elde edildiğini gördüklerinde ve

noktasında yapmış olduğumuz konuşmada ise; "Evet, bu bir uzlaşmadır, yalnız mevcut durum partiler üstü doğru bir sendikanın yapması gereken olmuştur"

sözleriyle esasta belirtmek istenenin sınıf işbirlikçi geleneğin sürdürülmesi için partici tutumdan da vaz geçebilme noktasında olduğunu biliyoruz. İki eyalette de yapılan işçi odaları oturumunda da KOMintern'in konuya ilişkin önergesi doğal bir sonuç olarak ise ret edildi.

Liste KOMintern 12-saat günlük çalışma yasası tehlikesine karşı uyarıda bulundu

12 Saat günlük çalışma yasasının yürürlüğe sokulmasına karşı, KOMintern'in vermiş olduğu önergenin Aşağı Avusturya İşçi odaları web sitesinde yer alması elbette bizler açısından haklılığımızın önemli bir yansıması durumundadır. **Yine Selma Schacht**'ın, bir çok meslek ve iş alanında şimdiden günde 12-Saat çalışıldığını belirterek, 8 saat olan günlük iş saatinin yükseltilmesine karşı mutlaka bir aktif karşı koyuşun gereksinimine işaret etti. İşçi odalarının duruma ilişkin nasıl bir anlayış içerisinde olacağını önümüzdeki dönem gösterecektir. KOMintern önergesi çalışma grubunda işlenmek üzere çalışma grubuna atandı.

İşçi odaları ırkçılık karşıtlığı ve dayanışma ilkesi noktasında tarafsız bir tutum aldı

İşçi odaları içerisindeki çoğunluk fraksiyonu olan FSG (Sosyal Demokrat Sendikacılar Fraksiyonu) KOMintern olarak Kürdista coğrafyasında bulunan ve göç etmek zorunda kalan mültecilerle dayanışma önergesini ret etti.

sendikal inisiyatifi Viyana ve Aşağı Avusturya işçi odaları oturumunda konuya ilişkin bir önerge sunmuştur. Mevcut KOMintern önergesi özellikle ÖGB/AK (Avusturya Sendikalar Birliği/İşçi Odaları) ücret vergisi modeline temelden eleştiri getirirken, aynı zamanda ÖGB/AK modelinin sınıf işbirlikçi yönelimiteşhirmekle birlikte, ücret vergisinin indirilmesi noktasında KOMintern olarak oluşturduğumuz modelin sunumu yapıldı ve önergesi sunuldu.

Viyana KOMintern işçi odaları temsilcisi **Selma Schacht**, oturumda bulunan Avusturya Sendikalar Birliği Genel Başkanına ücret vergisi düşürülsün başlığı ile hazırlanan imza kampanyasının kendi işyerinden doldurulmuş metinlerini takdim etti. Buna

ücret kağıdında gittikçe daha az bir ücret yazıyor olmasından kaynaklı olarak endişeli ve aynı zamanda tepkililer. Ve bundan kaynaklı olarak açıkça söylemek gerekir ki, ÖGB/AK modeli verdiği sözü tutmuyor!" Aynı zamanda KOMintern Aşağı Avusturya işçi temsilcisi **Can Tohumcu**, konuşmaları içerisinde işçi odalarından ve altındaki kurumlarından, gelenekselleşmiş uzlaşmacı politikalarından ve yönelimden vaz geçerek işçilerin temel çıkarları bağlamında aktif bir müdahale içerisinde bulunması gerektiğini belirtti. Bu temelde **Tohumcu**, uygulanabilme stratejisi olmayan cılız ve yetersiz taleplere dönük olarak eleştirilerde bulundu. Güçlü bir zenginlik vergisi (mülkiyet vergisinin) ÖGB/AK modelinde bulunmadığına değinen KOMintern temsilcisi,

bağlı olarak ise konuşmasında temel bir noktaya işaret ederek şunları söyledi; „İşçi arkadaşlarım güçlü bir şekilde imza kampanyasına katılım sağladılar. Çünkü her yıl, daha

bu durumla tutarlı ve iradeli bir şekilde yukardan aşağıya bir sosyal dağılımın mümkün olamayacağını belirtti.

ÖGB Genel Başkanı **Erich Foglar**'ın ücret vergisi modeli

Anlaşılır bir temeli olmayan gerekçe ile ret edilen bu önerge işçi odaları içerisindeki temel çizginin de bir göstergesi aynı zamanda. İşçi odalarının bu yönlü bir sorumluluğunun olmadığı gerekçesi, ebetteki bizler açısından kabul edilir bir gerekçe olamaz.

KOMintern'in önerge ile sunmuş olduğu talep, somut olarak mültecilere ilişkin gerçekleşen proje ve mültecilerin ihtiyaçları temelinde gerçekleşen çalışmalarla dayanışma içerisinde olunması noktasındayken, işçi odalarının tarihsel kuruluş ilkelerine bağlı olarak insani, enternasyonaliz ve sendikal bakış açısı bağlamında her türden yabancı düşmanlığına karşı, işçi odaları yayınlarında somut tavır almasını içeriyor. Aşağı Avusturya KOMintern işçi odaları temsilcisi, konuşması içerisinde "özellikle dayanışma talebi önergesinin ret edilmesinin kabul edilir bir yanı yoktur. İşçi odaları esasta tarihsel bakımdan, enternasyonalist sendikal politika ilkesinden hareketle mültecilerle tam tersine çok daha fazla dayanışma içerisinde olmalıdır. Bu tarihsel sorumluluk olduğu kadar, aynı zamanda NÖ aşağı Avusturya'da, işçi odalarının kurumsal olarak özgürlük, dayanışma ve demokrasiden yana taraf olarak ülkedeki sağcı/ırkçı nefret söylemine karşı tavır almayı gerektirmektedir. Yalnız işçi odaları içerisindeki çoğunluk fraksiyonu tarafından gerekçelendirildiği gibi bakıldığında bu ilkeler hızlı bir şekilde hazır altı yapılmakta" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Bildiren: KOMintern Yönetim Kurulu

MARAŞ, 19 ARALIK, ROBOSKİ KATLIAMLARINI UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ!

Tarihini toplumsal katliamlarla, imha ve inkar politikalarıyla yazmış olan Türkiye Cumhuriyeti, mevcut AKP hükümeti ile bu katliamlarına her gün yeni birisini eklemeye devam ediyor. Bu anlayışla tek millet, tek dil, tek din ve tek mezhep dayatmasını devam ettiren Türk devleti; Osmanlı'dan devraldığı kendinden olmayanları imha ve inkar etme gelenegini sürdürmektedir. Ermenilere, Kürtlere, Ezidilere, Alevilere ve diğer azınlıklara, ayrı inanç ve dinler ile mazlum halklara yönelik her türlü zulmü reva görüp, soykırıma tabi tutarak onlarca katliam gerçekleştirmiştir. Tarihi zulüm ve katliamlarla yazılan bir ülkenin ilerici ve devrimcileri de bu zulüm ve katliamlarda payına düşeni fazlası ile yaşamış ve almıştır.

36 yıl önce gerçekleştirilen Maraş katliamı Türkiye Cumhuriyeti tarihindeki yüzlerce kanlı sayfadan birisidir. 19-26 Aralık 1978 tarihinde Alevilere karşı hunharca hayata geçirilen bu katliam da 500 yakın Alevi öldürülürken, yüzlercesi yaralanmış, yüzlercesinin de evleri ve işyerleri tahrip edilmiştir. Bu katliamdan sonra binlerce kişi Maraş'ı terk etmek zorunda bırakılmıştır. Maraş'taki Aleviler, ilerici ve devrimciler hedef alınarak, bir hafta boyu devam ettirilen bu zulmün bilançosu ağır olmuştur. Dönemim devrimci dalgasının yüksek olmasını kabul etmeyen faşist Türk Devleti planlayarak yaptığı bu katliamı farklı şe-

hirlerde devam ettirmiştir. Bu katliamlarda başat rol üstlenenler devlet tarafında ödüllendirilirken, katliama maruz kalanlara her türlü zulüm reva görülerek susturulmak istenmektedirler.

Aynı zihniyetle devrimcileri susturarak teslim almak isteyen Türk devleti, F-tipi tredman ve tecrit uygulamasına uygun cezaevlerini devreye koymak için 19 Aralık 2000 tarihinde, yüzlerce kolluk güçleri ile

20 cezaevine eş zamanlı olarak, gerçekleştirdikleri kanlı operasyon neticesinde, 28 devrimci tutsak hayatını kaybederken, yüzlerce devrimci tutsak yaralanmıştır. Daha önce Diyarbakır, Buca, Ümraniye ve Ulucanlar cezaevleri katliamından sonra planlanarak gerçekleştirilen 19 Aralık katliamı; önceden hazırlanan F-tipi hücrelerinin devreye konularak devrimcileri tecrit edip boyun eğdirme ve teslim alma operasyonuydu. Bu-

gün devrimcilere yönelik uygulamaya konulan izolasyon politikaları en ağır şekilde devam ettirilse de, devrimci tutsakların direnişi karşısında boşa çıkarılmıştır. Bu direniş karşısında acizleşen faşist AKP hükümeti, tecrit ve izolasyonda ısrarına devam etmektedir. 12 yıllık iktidarı döneminde uygulamaya koyduğu görüş yasağı, kitap ve dergi yasağı, mektup yasağı, hücreleri kamerayla gözetleme, keyfi sevk ve sürgüne tabi tutma politikalarını ağırlaştırarak devam ettirirken, yüzlerce devrimci tutsak ölümcül hastalıklarına rağmen cezaevlerinde tutulmaya devam edilmektedirler.

Dün olduğu gibi bugünde üstü örtülmeye çalışılan Dersim katliamı, Maraş, Çorum, Sivas katliamları, binlerce köy yakma ve boşaltmalar, faili meçhul cinayetler, cezaevi katliamları gibi, Roboski katliamı da faili beli fakat aydınlatılmak istenilmeyen bir vahşet olarak kanlı listedeki yerini almıştır. 29 Aralık 2011 tarihinde Uludere'ye bağlı Roboski köyünde geçimini sağlamak için sınıra yakın bir yerde köylerine geri dönmek isterken bilinçli olarak F-16 savaş uçaklarının yoğun bombardımanına maruz kalan çoğu çocuk ve genç 34 insan en vahşi bir şekilde katledilmiştir. Yapılan bu katliamın faileri AKP hükümeti ve emrindeki Türk silahlı güçlerinin olduğu belgelerle açığa çıkmasına rağmen bu katliamında üstü kapatılmaya çalışılmak-

tadır.

Maraş'ta Sivas'ta Alevileri katleden zihniyet bugünde, Gezi olaylarında, Kobene ile dayanışma eylemlerinde halka saldırarak, onlarca insanı katletmiştir. İstanbul, Maraş ve birçok şehirde Alevilerin yaşadıkları evlere çarpı işareti koyarak, bir korku psikolojisi geliştirmeye çalışmıştır. Tüm bunlar yetmiyormuş gibi "Alevi çalıştayları" adı altında Alevileri asimilasyona tabi tutularak devlete yedeklemeye çalışmaktadır. Dün, Ermenileri soykırıma uğratan zihniyet bugünde Hrant Dink'i katlederek, Malatya Zirve kitapevi katliamını gerçekleştirerek, DAİŞ saldırılarından dolayı ülkelerini terk eden Ezidilere karşı insanlık dışı uygulamalar yaparak aynı politikalar devam ettirilmektedir. Dün, Kürtleri bir ulus olarak yok sayan zihniyet bugün "en iyi Kürt ölü Kürt'tür" politikasını sürdürmektedir.

İçinde bulunduğumuz Aralık ayında 36 Yıl önce Maraş katliamının, 2000 yılında cezaevleri katliamının ve 28 Aralık 2011 Roboski katliamının gerçek sorumlusu faşist Türk devletidir.

ATİK olarak; Türk devleti tarafından gerçekleştirilen bu katliamları kınıyor, insanlığa karşı işlenen bu suçlar karşısında bir kez daha sesiz kalmayacağımızı kamuoyuna ilan ediyoruz. MARAŞ, 19 ARALIK CEZAEVİ VE ROBOSKİ KATLIAMLARINI KINIYORUZ!

ABD'de Onbinler Irkçılığa ve Polis Şiddetine Karşı Yürüdü

ABD'de polis şiddetine ve polisin siyahlara yönelik ırkçı tavrına karşı on binler yürüyüş yaptı. Eylemler Michael Brown'un katili Darren Wilson'ın yargılanmayacağına açıklanmasının ardından yoğunlaşmıştı.

İstatistiklere göre her 28 saatte bir siyah gencin polis tarafından katledildiği ABD'de halkın polis şiddetine karşı öfkesi dinmiyor. En son Eric Garner, Michael Brown ve Tamiel Rice'in katledilmesiyle gündeme gelen polis şiddetine karşı halkın adalet beklentisi yanıtsız kalmıştı. Adalet için eylemler sürerken ülkenin büyük kentlerinde on binlerin katıldığı eylemler gerçekleşti. Eylemlerde "Siyahların yaşamı önemlidir", "Nefes alamıyorum", "Adalet yoksa barışta yok" gibi sloganlar atıldı.

New York'ta gösterilere 25 binden fazla kişi katıldı. Göstericiler New York'ta Brooklyn Köprüsünü trafiğe kapattı.

Washington'da caddeleri kapatan 10 bin gösterici büyük bir yürüyüş yaptı. Washington'da Pennsylvania Caddesi'nden yürüyen gös-

tericiler Özgürlük Meydanı'na çıktı. Washington'daki gösteri sivil haklar hareketi lideri Al Sharpton'ın kurucusu olduğu National Action Network örgütledi. Al Sharpton yaptığı konuşmada "Siyahlar beyazlara karşı değil, bu yürüyüş Amerikan halkının hakları için yapılan bir yürüyüşü" dedi

San Francisco'da şehir meydanına yapılan yürüyüş sırasında yollar kapatıldı. Boston'da düzenlenen gösteriye ise polis saldırdı. Saldırıda 8'i kadın 23 kişi darp edilerek gözaltına alındı. Kentucky, California, Massachusetts, Missouri, Illinois ve Kolorado eyaletlerinde de çok sayıda yürüyüş gerçekleşti.

Boğarak öldürülmüştü

43 yaşındaki siyahi Amerikalı Eric Garner, 19 Temmuz tarihinde New York'un Staten Island bölgesinde kaçak sigara sattığı iddiasıyla gözaltına alınma girişimi sırasında polis memuru Daniel Pantaleo tarafından boğazı sıkılarak hayatını kaybetmişti.

Bir başka siyahi Amerikalı 18 yaşındaki Michael Brown 9 Ağustos'ta

St. Louis'in Ferguson bölgesinde polis memuru Darren Wilson tarafından öldürülmüştü.

28 yaşındaki Akai Gurley 20 Kasım tarihinde New York'un Brooklyn bölgesinde polis memuru Peter Liang tarafından vurulmuş, yetkililer olayın kazayla meydana geldiğini iddia etmişti.

22 Kasım'da 12 yaşındaki Tamiel Rice adlı bir başka siyahi Amerikalı, Cleveland'da parkta oynarken polis tarafından vurularak öldürülmüştü

İstatistikler göre her yıl ABD'de çoğu siyahi olmak üzere 500'e yakın kişi polis tarafından öldürülüyor.

REFERANDUM ÜLKESİ İSViÇRE'DE GENEL DURUM

Genel anlamda çıkarılmak istenilen yasa tasarılarının halka referandum yoluyla sunulması "olumlu" olarak bakabiliriz.

Ancak çıkarılmak istenilen yasa tasarılarının halka sunulduğu süreden biteceği ana kadar her türlü imkanı kullanan göçmen düşmanı partiler aracılığıyla manipülasyon yapılarak yerli ve göçmen emekçileri karşı karşıya getirilmektedirler.

İsviçre'de neredeyse her üç ayda bir halkın karşısına çıkarılan gerici ve ırkçı yasalar aracılığıyla sürekli göçmen karşıtlığı yaratılmaktadır. Önemli bir hak olan referandumu kendi lehlerine kararlar alabilmek için sadece vatandaş olanların oy kullanma hakları olması dahi, İsviçre'nin ne kadar sözde demokrasi beşiği olduğunu açık ka-

nıtı durumundadır.

Sekiz milyon nüfusu olan İsviçre'de yaklaşık iki milyonu göçmen emekçilerden oluşan bir ülkede seçme ve seçilme hakkı olmamasından dolayı, referandum yoluyla çıkarılan tüm bu yasalar anti demokratiktir.

Farklı kültür ve milliyetlerden insanların bir arada yaşadıkları İsviçre'de, devletin uzun zamandır izlediği bu politikalarının bir sonucu olarak, günlük yaşamımızda hiç hak etmediğimiz uygulamalara maruz kalmaktayız. Sonuçta bu ülkede yaşayan göçmenler yoğun emek harcamalarına rağmen, yıllardır ırkçı saldırılara uğramaktan kurtulamadılar.

Çünkü Kurumsal ırkçılığın, sistematik ayrımcılığın gün be gün uygulandığı İsviçre'de kendinden başka olana, değişik ve kendine

benzemeyene karşı ekilen düşmanlık tohumları derinleşerek kökleşmektedir.

Bu gün göçmenler cephesinde diğer bir önemli gündem ise konut sorunu olarak karşımızda durmaktadır. Nüfusun arttığı İsviçre'de biz göçmenlerin kiralık ev bulmamız neredeyse imkansız hale gelmiş durumdadır. Aşırı kira bedeline rağmen göçmenlere, birde göçmenler içinde üçüncü ülkeler diye ifade ettikleri yerlerden gelenlerin ise en son tercih edilmesi çok ciddi anlamda sorun oluşturmaktadır. Bu durumdan yararlanmaya çalışan bazı yerler (özel bürolar) komisyon karşılığında kiralık ev bulmaları da ayrı bir haksızlığı beraberinde getirmektedir.

Konut sorununda olduğu gibi yine aynı şekilde göçmenlerin

iş bulma olanağı da yine şansa kalmış bir durumdadır. Göçmen emekçiler iş müracaatı yaptıklarında ilk öne sürülen; dil, meslek, sertifika, diploma ve tecrübe istenilmesinden dolayı işe alınmayarak Temporar bürolar (işçi kiralama büroları) aracılığıyla güvensiz işlerde çalıştırılmaktadırlar. Veya gastronomi, temizlik işlerinde günde ortalama on dört saat yok parasına çalıştırılarak, sosyal yaşamdan koparılmaktadırlar.

Sonuçta göçmenleri hedef alan, onları dışlayan ırkçı ve ayrımcı politikalara karşı yerli-göçmen işçi ve emekçiler el ele vererek, bu ırkçı, ayrımcı, baskıcı, sömürücü sisteme ve onların politikalarına karşı ortak mücadeleyi geliştirerek ancak bu saldırıları boşa çıkarabiliriz.

Basel 'de 19 Aralık Katliamı Unutulmadı

Bundan ön dört yıl önce faşist Türk devletinin kolluk güçleri tarafından 20 cezaevine birden gece yarısı politik tutsakların bulunduğu koşullar resmen savaş ortamını aratmayacak şekilde katliama maruz kalmışlardır.

Katliamda 28 devrimci tutsak hayatını kaybetmiş, yüzlercesi de sakat kalmıştır. Aradan geçen bu zamana kadar hala faşist devlet hiç bir şey yapılmamış gibi davranmaya devam etmektedir.

İsviçre'de bulunan demokratik kurumlardan, İTİF - İGİF - İDHF - BİR-KAR olarak bu tarihi katliamını unutmamak, unutturmayacağız sloganıyla 19 Aralık 2014 tarihinde Basel şehrinde yüze yakın bir kitle katılımıyla anma gerçekleştirdi.

Anma programında katliamda şehit düşenler şahsında tüm demokrasi şehitleri için saygı duruşuyla başlandı. Saygı duruşu esnasında

şehit düşen tutsakların resimleri dia şeklinde gösterildi. Ardından güne ilişki konuşma gerçekleştirildi.

Konuşmada; "Faşist sistemin 19 Aralık 2000'de 20 cezaevinde birden gerçekleştirdiği vahşi katliam ve bu katliama karşı sergilenen

görekli direnişin 14. yılındayız. 19 Aralık, devlet adına sergilenen bir vahşetin ve devrimci tutsaklar adına ise soylu bir direnişin birlikte hatırlandığı bir tarihtir. İşte biz bugün burada bu tarihi unutmamak ve unutturmamak için, için bir aradayız."

"Bu devlet daha cumhuriyet olarak kendini ilan etmeden önce elini komünistlerin kanına buladı. Suphiler sinsice ve hunharca katledildi. Bu devlet sadece komünistlere ve devrimcilere karşı değil, Kürtlere karşı da katliamcı bir politika izledi. Kürtler de bu aynı tarihte büyük zulümlere ve katliamlara hedef oldular. Bu katliamlardan, Sivas, Çorum ve Maraş, Roboski toplu katliam örnekleridir."

"Kürt halkının Rojava inisiyatif ve özerklik adımı en baştan beri Türk sermaye devletinin en büyük

kabusu ola geldi. Bunun için İŞİD çetesini Kürt halkının en önemli kazanımlardan biri olan Rojava'nın kalbi durumundaki Kobane'ye saldırttı. Kürt halkının YPG ve YPJ önderliğindeki destansı direnişi bu vahşi saldırıya geçit vermeyerek bir kez daha gericiliğin heveslerini kutsalında bırakmış bulunuyor."

"Devrimci tutsakların ve devrimci örgütlerin insanlığın kurtuluşu uğruna ödedikleri bedel gerçekten de ağırdır ve daha ağır bedeller de ödenecektir. Devrim ve sosyalizm davası bu bedellerle büyüyecektir. Bu topraklarda devrimin zafere ulaşma potansiyeli bu bedeller üzerinde yükselecektir. Bu inançla sizleri tekrar selamlıyorum" diyerek sonlandırdı konuşmasını.

Ardından 19 Aralık için hazırlanan sinevizyon gösterimi sonrasında da şiir ve müzik dinletisiyle anma programı bitirildi.

“YENİ TÜRKİYE” İNŞA EDİLİRKEN ESNAF

Haluk Gerger

Geçtiğimiz günlerde Erdoğan'ın esnafın işlevlerine ilişkin olarak söyledikleri, Gezi cinayetlerine göndermeler ışığında ele alındı. Bu arada, Mussolini İtalya'sının “Kara Gömlekliler”ine ve Hitler Almanya'sının SA'larına atıfta bulunanlar da oldu. Bu yaklaşımlar kuşkusuz son derece isabetli perspektifler içermekteydiler ama gündemin akıcılığı içinde daha fazla geliştirmeden kaldılar.

Oysa, Yeni Türkiye'ye ilişkin yamsalsal önemde ipuçları verdiğinden, bu konu üzerinde daha fazla durmak gerekiyor.

Önce Erdoğan'ın söylediklerini anımsayalım: “Bizim medeniyetimizde esnaf gerektiğinde askerdir, alperendir, gerektiğinde vatanını savunan şehittir, gazidir, kahramandır. Gerektiğinde asayiş tesis eden polistir, gerektiğinde adaleti sağlayan hakimdir hakemdir, gerektiğinde de şefkatli kardeştir.”

“Eski Türkiye'nin “sivillerle bırakılmayacak önemde”ki tepeden inme resmi üniformalı faşizminde, vurucu derin güç, devlet içinde hiyerarşik olarak örgütlenmiş “Özel Harp Dairesi” (Gladio) idi. Siviller, kışkırtma amaçlı olarak toplumsal olaylarda kullanılır, sonra gerektiğinde tasfiye edilirdiler. Bu manada, “Kanlı Pazar”lar, tepeden inme faşizmin, buz kıran gemiler gibi, “yol açıcı” araçları işlevi görürdü. Bunların elemanları da geçici hizmet personeli olarak salt kışkırtıcı işlevleriyle ele alınır, “çapulcu ayaktakımı” mertebesinde değerlendirilirdiler. “Sokak hakimiyeti” de, nihayetinde, devletin kolluk kuvvetlerinin uhdesine alınırdı.

Aşağıdan neşet eden faşizmlerde ise, durum farklıdır. Bu versiyonda, toplumsal katmanların vurucu güçleri çeşitli organizasyonlarla sürekli asayiş ve tedhiş görevleriyle yapılandırılırlar. Onların “sokak eylemlilik ve hakimiyetleri” süreklilik arz eder, projenin temel payandalarından biri olarak ele alınır. Sadece iktidara yürüyüşte bir araç olarak kullanılmazlar, bizzat iktidardayken yönetim erkinin organik parçası sayılırlar.

Sivil versiyonda, bu yapılanmaların şiddete dayalı “mahalle/semt baskısı”, faşizmin kolluk kuvvetleri

düzeninin can damarı sayılırlar.

Bu kadarla da kalmaz; faşist projede, toplumsal yaşamın sıkı denetim altında pek çok düzlemde yeniden üretilmesinde bu aşğıdan paralel örgütlenmiş sosyal güçler çok boyutlu işlevler ve yetkilerle donatılırlar. Bu, hem sivil versiyonun kendisinin, hem de bu toplumsal güçlerin ayırmedici özelliklerinden başlıcasını oluşturur.

Sivil versiyonda, yeniden üretmeye ve toplumsal derinlik yaratmaya yönelik işlevleriyle kurumsal, kalıcı-yapısal özelliğe sahip bu organizmalar, yerinde ideolojik denetim misyonu da üstlenirler; sistemik meşruiyete dayalı şiddet kullanma, asayiş sağlama ve düzeni aktif koruma hakkıyla görevlendirilir; “resmi” faşizme böylece pek çok koldan eklenirler. Giderek de, onun bir uzvu olma nitelikleriyle, mütemmim cüzü haline gelirler.

Esnaf, kapitalizmde “özel sektör”ün krizlere en açık olan korumasız kesimlerindedir. Esnaf, kapitalizmin her yapısal döngüsünde krize girer. Kapitalizm gelişir ve kapsayıcılığı artarken esnafı krize sokar. “Küçük adam”ın, “büyük market karşısında küçük bakkal”ın, “tekeller karşısında küçük işletmeler”in trajedisi, en önce ve en fazla tahribatla esnafı vurarak başlar. Kapitalizmin periyodik durgunluk ve kriz safhalarında da esnaf yamsalsal ölçülerde darbeler alır. Buna karşılık, hem ideolojik/kültürel olarak, hem sınıfsal dinamiklerle ve ekonomik/sosyal varoluşuyla esnaf, kapitalizme organik bağlarla rabıtalanmıştır. Bu konumu, esnafı, kriz içindeki burjuvazinin saldırganlığına yem yapar, sistemin kurbanı olarak kapitalizmin kendini kurtarma saldırganlığında hazır kuvvet tetikçiliğine kadar götürür, kendi kıyıcısının hizmetine sokar. Faşizm, burjuvazinin son çaresiyse, esnafın da ölüm döşesindeki intiharları çırpınısının son evresidir.

Ayrıca, zamanın ve kapitalistleşmenin öğütücülüğünde “eski” değerler aşınır, geleneksel insani/sosyal bağlar gevşer, farklı yaşam tarzları gündelik yaşamı zorlarken ortaya çıkması kaçınılmaz tepkiler gericiliğe ve faşizme toplumsal

zemin hazırlarken özellikle kırsal kesim kökenli esnaf bunun yoğunlaşmış halini ifade eder.

Faşizm, kapitalizmin kriz koşullarında, bir yandan esnafın proletarya saflarına kaymasını önlemeye yönelir, bir yandan da işlevsel olarak lümpenleşmesini, deklase bir katmana indirgenerek çürütülmesini hedefler; bu haliyle de, onun faşizmin vurucu gücüne dönüşmesi sağlanmış olur.

Bugün faşizmin/kapitalizmin evrensel yasalarının bir de Türkiye'ye özgü özelliklerle sentezlenerek daha da etkinleştirilmesi söz konusu.

Her şeyden önce unutmamak gerekir ki, AKP iktidarı sistemik bir kriz ve çöküşün ürünüdür, dolayısıyla, aynı zamanda, bir bunalım yönetimidir de. Bu iktidar çökmüş olanın yerine onun krizi üzerinde “yeni”yi inşa ediyor ve bu arada krizi de yönetmeye çalışıyor. Yani bugün, yeninin inşasıyla sistemin ölümcül krizi içiçe geçmiş durumdadır. Bu nedenle de, “Yeni”nin inşası içinde onun kendine özgü (bünyesel) faşist karakteriyle krizlerin kurtarıcısı faşizm yöntemi birlikte gidışe sinerji katıyorlar, onu ortaklaşa etkiyle belirliyorlar.

Erdoğan ve AKP iktidarı, “Anadolu Muhafazakarlığı”nı bir ideolojik saldırı aracı olarak başarıyla kullandı “Eski Türkiye'nin iktidar güçlerine karşı. Ardından bu unsur, bir sosyal/politik güç olarak örgütleyip seferber etti. Onun müşteki olduğu her bir vakıa üzerinden kendisine bir taban oluşturdu, onun ihtiyaç ve taleplerinden bir “Hareket” yarattı ve sistem içi zorlu iktidar kavgasından zaferle çıktı. Büyük burjuvazinin buna dayalı katmanında da hükümetinin “hayat iksiri”ni buldu. Eskisinin aksine devlet fidelğinde yetiştirilmeyen ve fakat kendi devlet cihazını ve siyasal iktidarını inşayı hedefleyen, esas olarak kendi dinamikleriyle gelişen her burjuva katmanı gibi, MÜSİAD örgütlü “Anadolu Kaplanları” ya da “Yeşil Sermaye” diye anılan bugünün yükselen sınıfının, Esnaf ile özel bir ilişkisi, hısımlığı, “kök hücre/yumurta ikizi” naturası var. Esnafın sosyal/politik önemi buralardan da kaynaklanıyor.

Bir kaç yıl önce Almanya'da bir politikacı, sokakların özelleştirilerek üzerlerinde yer alan işletmelere satılmasını önermişti. Böylece, özel mülkiyete devredilmiş sokakların sahibi işletmeler kendi mülkleri üzerindeki protesto gösterilerini, “sokak hareketleri”ni engelleme hakkına da sahip olacaktı. Burjuva gericiliği, krizin bir aşamasında, evrensel hukuk normlarına uygun davranarak değil de, kaba “mülkiyet hakkı”na sığınarak baskı mekanizmalarını harekete geçirir. Krizin ileri aşamalarında ve Türkiye gibi ülkelerdeyse, en gerici yasanın da yeri olmaz. Orman kanunlarına dayalı faşist inşaların tekçi saltanatlarında güç ve şiddetin egemenliği yasa-hukuk tanımaz, kestirmeden tek bir kişi, örgüt ya da gurup hem hakim, hem savcı, hem polis, hem gardiyan, hem cellat olarak atanır. Her atanmış tetikçi, paralel yapılar halinde kendi hükmünü icra eder, hizmetine koşulduğu sermayenin faşizmini sadece kapitalist işbölümü yasalarına göre uygular.

“Yeni Türkiye”, şimdi inşa sürecinin bu yeni aşamasında, Anadolu Muhafazakarlığı'nın temel öğelerinden olan, evrensel ve kendine özgü özelliklerle sentezlenmiş “Gericilik” gerçekliğini, düzeninin bir “vurucu güç” unsuruna dönüştürmek; yaygın-paralel-sivil “tetikçi örgütlenme”nin tabanı yapmak; “sokakların efendisi” olarak hayatın efendisi sermayenin hizmetinde yapılandırmak; “terör ağası” rolünde yetkilendirmek peşinde.

Gericiliğin ve faşizmin mahalle/semt bazındaki paramiliter örgütlenmesi projesindeki muhayyel esnaf rolü, yıkıcı Zihniyet'in ardındaki Yeni Türkiye tasavvurunu bütün çıplaklığıyla gözler önüne seriyor.

Faşizmin simgelere verdiği özel önem malum. “Yeni Türkiye'nin karanlık dehlizlerinde satırlar, şişler, döner bıçakları, yeni hayatımızı karartacak simgeler olarak tarihteki yerlerini almaya bileniyorlar.

Yeni Türkiye inşa ediliyor, rejimiyle, yasalarıyla, toplumsal altyapısıyla, ideolojisiyle, kurumlarıyla, şiddet araçlarıyla, simgeleriyle. Bu yazıda bu unsurların birine değindim sadece...

Gençlik Kültür Sanat Festivali'nin Önemi Üzerine...

„Devrimci sanat, halkın ve özellikle gençliğin bilincini yozlaştıran, halka zararlı düşüncelere karşı verilen mücadelede etkin ve güçlü bir temizleme silahıdır“ der devrimci sanatçı **Yılmaz Güney**.

Bugün demokrasi ve devrim mücadelesinde burjuvazi, küreselleşme ve yeni-liberal politikalar adı altında kültür ve sanat alanına acımasızca saldırmaktadır. Kendi gelecek kurguları hayat hakkı bulabilmesi için her türlü aracı muhah görerek yoz ve gerici kültürünü toplumda yaymaktadır.

Emperyalizm, çıkarı gereği insana dair ne varsa yok ediyor. Dünya halklarına pervasız saldırarak kan ve gözyaşı ile kârına kâr katıyor. Daha fazla kâr uğruna doğayı katlediyor, ülkelerin yer altı yer üstü kaynaklarını, topraklarını yağmalıyor, talan ediyor. Topraklar üzerinde yaşayan halkların sanatsal-kültürel değerlerini yok etmeye çalışıyor. İnsanlığın ürettiği tüm değerlere saldırıyor, emeğini sömürüyor. Ezilen halkların ulusal-sınıfsal bilinçlerini çarpıtmaya çalışıyor.

“Küreselleşme”, “Yeni Dünya Düzeni” politikalarını çerçevesinde “sosyalizm öldü, yaşasın kapitalizm” sloganlarını işçi sınıfının ve emekçi tüm halkın beynine kazımaya çalışıyor. Tek tip insan yaratılmak hedefleniyor. Egemenler “en iyi sistem kapitalizmdir” diyor. Oysa kendileri de çok iyi biliyor ki, tüm çırpınışları sadece ömrünü biraz daha uzatabilmek içindir.

Kapitalist-emperyalist sistemin saldırı odaklarından olan kültür- sanat alanı, her dönem, sınıflar savaşımında işçi sınıfının önemli bir mevziisi olmuştur. Özellikle 90'lı yıllardan bu yana ezilenler cephesinde devrimci mücadelelenin, ideolojik tasfiye rüzgarı ile yüz yüze kalması sonucu, egemenler kendi yoz kültürlerini daha rahat yayma fırsatı buldular. Elbette ki herkes bu rüzgara yelken açmış değil. Ve elbette ki her şeye rağmen rüzgar her zaman egemenlerden yana da esmiyor; esmeyecek!

İşte bu rüzgara karşı durma anlamında, cüretkar bir misyonla, ilk kez yola çıktı ATİK-

YDG Gençlik Kültür Sanat Festivali.

Festivalin önemi

Kendisine ve çevresine yabancı, kolayca tüketebilen, popüler kültür girdabında oradan oraya savrulurken aşk- ları tahrip edilen ve böylece her türlü haksızlığı sessizlikle karşılayan bir yaşam tarzını benimsemiş gençlik yığınları yaratılmak istenmektedir. İşte emperyalizmin kendisini var

edebilmenin vazgeçilmez koşulu budur.

Emperyalistlerin neo liberal politikalarının ürünü olan post-modernist ve popüler kültür adı altında, halkların kültürünü, sanatını, ulusal değerlerini yok edip kendi kültürünü yayma amaçlı saldırılar karşısında, devrimci kültür-sanatı yaratarak, yayarak bir “dalga kıran” oluşturma mücadelesiyle bugüne geldi Gençlik Kültür Sanat Festivali.

Emperyalizm, burjuva yoz kültürünü dayatarak yaymaya çalıştığı çirkinliklere karşı, ezilen halkların ilerici kültürünü koruyarak, devrimci kültür-sanatı üretmek ancak oluşturulabilirdi bu “dalga kıran”.

Önemli bir mücadele alanı olan kültür-sanat alanında, devrimci kültür-sanatı üretme hedefiyle yola koyulan YDG - Gençlik Kültür Sanat Festivali bugüne kadar bir çok başarıya imza atarak ilerledi.

Bin yıllardır egemenler, ezilenlerin bilincini körelterek geleceğini teslim almaya dönük saldırı ve baskı alanların-

dan biri olan kültür-sanat alanında devrimci kültür-sanatın üretileceği, yaşatılacağı, kit- lelerin bilinçlendirilmesinde, üretken kılınmasında rol oynayacak böyle organizasyonlara olan ihtiyacın önemi her geçen gün daha da artmaktadır.

Festivalimiz de bu perspektif doğrultusunda hareket etmiş, yarının toplumunun güzelliklerini, değerlerini oluşturmada 24 yıl önce atılan

ya devam ediyor.

Dünden bugüne elbette bir çok değişime uğrayan festivalimizi doğru değerlendirmek zorundayız. 24 yıl içerisinde Avrupa'da yaşayan gençliğin sosyal ve kültürel şekillen- şinde ciddi değişimler yaşanmaktadır. Özellikle son yıllarda, doğduğu ülkenin diline hakim olan bir gençlik kitlesi ile buluşmaktayız. Dolayısıyla bu gençlik, sergiledikleri sanat eserlerinde dil sorunu yaşamaktadır. Bu genç kitleyi, burjuva sisteminin yoz ve kokuşmuş kültüründen uzaklaştırıp, devrimci kültür ve sanatla tanıştırmak dünden daha da zor olduğunu kabul etmek zorundayız. Bu açıdan festivalimizin misyonu artmıştır.

Festivalimizi yalnızca bir yarışma olarak algılamak doğru değildir. Amatör çalışmaların teşviki ve bu teşvikin ödüllendirilmesi, özünde sembolik bir içerik taşımaktadır. Buradaki devrimci çalışmanın ve sanatın buluşturulması, festival niteliğindedir. Dolayısıyla yarışma kavramı, bu içeriğe uygun olmamakla birlikte, festivalimizin içeriğini boşaltmaktadır. Bu açıdan önemli olan, başarılı çalışmaların teşviki meselesidir. Asıl kafa yorulması gereken konu budur. Özellikle derneklerimiz, bu değerleri ileri taşıma noktasında daha ısrarlı bir çaba içerisinde olması gerekmektedir.

Derneklerimizde kültürel ve sanatsal çalışmaların eksikliği, ciddi bir şekilde festivalimizin niteliğine düşürmektedir. Son anda yapılan çalışmalar, oluşturulan ekipler, kalıcı ve üretken olamamaktadır. Günü kurtarma mantığı, festivalimizin anlayışına ters- tir. Bu çalışmalar, festivalimizdeki sahne performanslarını ciddi bir şekilde olumsuz etkilemektedir. Kalıcı çalışmalar esas alınmalı ve bugünden itibaren daha güçlü ve örgütlü bir şekilde, 25. mücadele yılında Gençlik Kültür Sanat Festivali hazırlıkları başlatılmalıdır.

Devrimci kültür-sanat, halkların demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinde yeniden umut olarak yeşertip güçlenmesi dileğiyle.

adımların önemini görerek bugünlere taşınmıştır. ATİK-YDG Gençlik Kültür Sanat Festivali Avrupa'da yaşayan gençliğin ve kültür sanat emekçilerin genç ellerinde büyümektedir.

25. Mücadele Yılında Gençlik Kültür Sanat Festivali

Yukardaki anlayış çerçevesini 25. mücadele yılına yaklaşan ATİK-YDG, kurulduğu günden bugüne doğru bir hatta analiz edebilme yeteneğiyle her daim karşı bir duruş sergilemeye çalışmıştır. Yapmış olduğu tüm eylem ve faaliyetlerinde anti-emperyalist, anti-faşist bir duruşla gençlikle bütünleşmeye çalışmış ve tüm bu süreçte kültür-sanat alanını ise ayrı bir itinayla ele almıştır.

Her yıl, kuruluş yılından bugüne, geleneksel olarak aralıksız yapmış olduğu kültür sanat festivali işte bu kavrayışın ürünüdür. Avrupa'nın dört bir yanından gençlerin buluşup yeteneklerini birleştirerek yarattıkları bu değer, yoz emperyalist kültüre karşı, halk kültürünü benimseyerek yaklaşık 25 yıldır cevap olma-